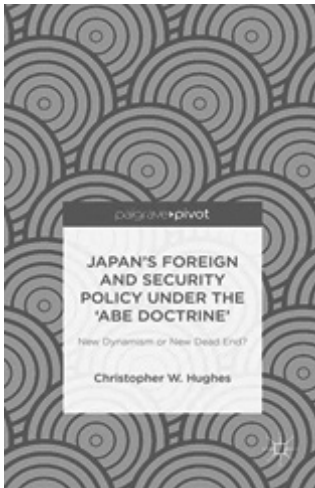

ทวิจารย์หนังสือ Book Review

Japan's Foreign and Security Policy Under the 'Abe Doctrine':
New Dynamism or New Dead End?

ชื่อผู้เขียน Christopher W. Hughes
สำนักพิมพ์ Palgrave Macmillan
ปีที่พิมพ์ 2015
จำนวนหน้า 114 หน้า

นายกรัฐมนตรี ชินโซ อาเบะ ได้ชื่อว่าเป็นคนที่มีความคิดแนวนอนุรักษนิยมและรักชาติมาก ในขณะที่เขาเป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ได้มีความเพียรพยายามในการดำเนินนโยบายต่างประเทศในลักษณะที่ทำให้ญี่ปุ่นมีบทบาทเด่นด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคหลายประการ ซึ่งนโยบายดังกล่าวนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ทั้งในด้านที่เห็นด้วยและคัดค้าน รวมถึงวิตกกังวลต่อนโยบายดังกล่าว เนื่องจากนโยบายของเขามีความแตกต่างไปจากแนวทางเดิมของนโยบายต่างประเทศ และนโยบายความมั่นคงของประเทศมาก

ในปี 2015 Christopher W. Hughes ได้ตีพิมพ์หนังสือเรื่อง Japan's Foreign and Security Policy Under the 'Abe Doctrine': New Dynamism or New Dead End? ขึ้น ในช่วงเวลาระหว่างกลางสมัยที่ 2 ของการเป็นผู้นำในการจัดตั้งรัฐบาลของนายชินโซ อาเบะ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษานโยบายต่างประเทศและนโยบายความมั่นคงของญี่ปุ่นในยุคสมัยของนายกรัฐมนตรีอาเบะ ภายใต้ "หลักการอาเบะ" (Abe Doctrine)

ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่า เป็นหลักการที่วางอยู่บนอุดมการณ์แบบ Revisionism (ลัทธิแก้ หรือ การปฏิรูปลัทธิใหม่) และมีทิศทางนโยบายที่รุนแรง (Radical) รวมทั้งประเมินความสำคัญของ "หลักการอาเบะ" ที่มีต่อนโยบายต่างประเทศและนโยบายความมั่นคงของญี่ปุ่น และสุดท้ายได้วิเคราะห์ว่านโยบายนี้จะนำไปสู่พลวัตใหม่ของการดำเนินนโยบายหรือจุดสิ้นสุดทางการทูตของรัฐบาลนี้

หนังสือเล่มนี้มีความหนา 114 หน้า ได้พยายามตอบคำถามดังกล่าวโดยการวิเคราะห์เชิงลึกในเรื่องพื้นฐานของอุดมการณ์และเป้าหมายนโยบายของ "หลักการอาเบะ" รวมทั้งตรวจสอบว่า สิ่งเหล่านี้มีบทบาทต่อทิศทางนโยบายต่างประเทศและนโยบายความมั่นคงของญี่ปุ่นในประเด็นที่สำคัญ 3 ประการอย่างไร กล่าวคือ หนึ่ง สมรรถนะในด้านการป้องกันประเทศของญี่ปุ่น สอง ความสัมพันธ์และความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐ และสาม ความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งหมายถึง จีน เกาหลีใต้ และประเทศในกลุ่มอาเซียน

ผู้เขียนได้พยายามอธิบายให้เห็นว่า นายกรัฐมนตรีอาเบะ เป็นผู้มึนอุดมการณ์แบบการปฏิรูปลัทธิใหม่ (Revisionism) ในเวลาเดียวกันก็มีอุดมการณ์รักชาติ (Nationalism) ด้วย ดังนั้นนโยบายของเขาภายใต้หลักการอาเบะ จึงมีลักษณะสุดโต่ง รุนแรง เพราะเขาเชื่อว่า นโยบายนี้จะนำไปสู่การทำให้ประเทศมีบทบาทมากขึ้นและสถานะของประเทศจะเป็นที่ยอมรับในสังคมนานาชาติมากขึ้น ในเวลาเดียวกันผู้เขียนก็กล่อกถึงด้วยว่า แม้ว่าทิศทางนโยบายนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จในระยะแรกในแง่ของการยกระดับสถานะและบทบาทของประเทศ รวมทั้งสร้างอิทธิพลของประเทศในภูมิภาคและในโลก แต่ยุทธศาสตร์นี้ก็มิได้มีลักษณะ “ทัศนวิสัยสั้น” สำหรับเป้าหมายระยะกลางและระยะยาวของนโยบายต่างประเทศและนโยบายความมั่นคง รวมทั้งเป็นการยากที่จะรักษาความยั่งยืนของนโยบายนี้เอาไว้ได้ ซึ่งอาจมีผลต่อการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติของประเทศในที่สุดด้วย

ผู้เขียนได้แสดงทัศนะว่า ผู้เขียนอยู่ฝ่ายเดียวกับผู้วิจารณ์นโยบายของญี่ปุ่นคนอื่นๆ ที่ว่านโยบายของนายกรัฐมนตรีอาเบะนี้ มีลักษณะที่เป็นจุดจบ (Dead End) สำหรับนโยบายต่างประเทศและนโยบายความมั่นคงของประเทศมากกว่าจะเป็นการนำไปสู่พลวัตใหม่ๆ และผลของนโยบายนี้จะไม่เป็นเพียงแค่การก้าวไปสู่การขาดพลังผลักดันในระดับนานาชาติเท่านั้น หากยังพาไปสู่ความเสียหายในระยะยาวของความสัมพันธ์ในระดับภูมิภาคของญี่ปุ่นด้วย ในตอนท้ายของหนังสือ ผู้เขียนยังได้สรุปให้เห็นถึง ความขัดกันของหลักการที่นายกรัฐมนตรีอาเบะนำเสนอ มากกว่าการที่นโยบายนั้นๆ จะผลิตทิศทางใหม่ หรือยุทธศาสตร์ใหม่ที่ชัดเจนสำหรับญี่ปุ่น ในทางกลับกัน “หลักการอาเบะ” น่าจะทำให้เกิดนโยบายต่างประเทศแบบที่พยากรณ์ไม่ได้ มีลักษณะแข็งขัน และเป็นศัตรูกับประเทศเพื่อนบ้านหรือแม้แต่กับพันธมิตรเช่น สหรัฐเองก็ตาม ซึ่งผู้เขียนสรุปลักษณะดังกล่าวของญี่ปุ่นว่าเป็น สัจนิยมที่นำขุ่นเคืองใจ (Resentful Realism)

หนังสือประกอบด้วยทั้งหมด 6 บท โดยบทที่ 1 เป็นบทนำที่กล่าวถึงความเชื่อและข้อถกเถียงของผู้เขียน รวมทั้งวิธีการศึกษาและอธิบายเพื่อตอบคำถามหรือข้อถกเถียงดังกล่าว ในบทที่ 2 ผู้เขียนได้วิเคราะห์แนวคิดและอุดมการณ์ของนายกรัฐมนตรีอาเบะ และ

หลักการอาเบะ โดยแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นพวกลัทธิแก้ (Revisionist) ซึ่งมีแนวคิดแบบประเพณีนิยมแบบช่วงก่อนและระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่เชื่อในความยิ่งใหญ่ของประเทศ ความพยายามในการขยายอำนาจ (จักรวรรดิ) และสถาปนาประเทศให้เป็นมหาอำนาจในระดับต้นๆ ของโลก ซึ่งในช่วงหลังสงคราม ลักษณะดังกล่าวจะปรากฏในรูปของความพยายามในการมีนโยบายที่เป็นอิสระจากสหรัฐ และการมีบทบาทเด่นในภูมิภาค และมีอิทธิพลต่อประเทศเพื่อนบ้าน เป็นรัฐเสรีนิยมที่มีอำนาจและต่อต้านรัฐเผด็จการ ผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นว่า แม้ว่าหลักการอาเบะจะมีลักษณะที่นำไปใช้ได้จริง (pragmatic) แต่ก็มีความแตกต่างจากลักษณะของ “หลักการโยชิเดะ” (Yoshida Doctrine) อันเป็นทิศทางของนโยบายต่างประเทศและนโยบายความมั่นคงของญี่ปุ่นเดิมที่มีมาตั้งแต่หลังสงครามอันวางอยู่บนหลักการการรักษาสันติภาพระหว่างชาติ และการรักษาสมดุลของอำนาจในภูมิภาค ผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นถึงแนวคิด-อุดมการณ์แบบการปฏิรูปลัทธิใหม่ (Revisionism) ของนายกรัฐมนตรีอาเบะ ผ่านการดำเนินการต่างๆ เช่น ความพยายามในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะมาตรา 9 ความพยายามในการใช้คำที่หมายถึง comfort woman ไปในลักษณะที่หมายถึงโสเภณี และการไปเยี่ยมศาลเจ้ายาสุคุนิ รวมทั้งการทำลายต่อคำตัดสินของศาลระหว่างประเทศว่าด้วยอาชญากรรมสงคราม เป็นต้น

บทที่ 3 ถึง บทที่ 5 เป็นการขยายความและประเมินผลของหลักการอาเบะ ที่มีต่อนโยบายต่างประเทศและนโยบายความมั่นคง โดยเน้นที่ประเด็นสำคัญ 3 เรื่องคือ นโยบายความมั่นคงและสมรรถนะทางทหาร ความสัมพันธ์กับสหรัฐ และความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในบทที่ 3 ผู้เขียนได้อธิบายว่า แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงนโยบายความมั่นคงและการเพิ่มสมรรถนะของกองกำลังป้องกันตนเองของญี่ปุ่นจะมีความจำกัดและเป็นสัดส่วนที่ไม่มาก แต่ก็มีความสำคัญมาก เพราะสิ่งนี้เป็น การแสดงถึงความสำคัญที่น้อยลงของรัฐธรรมนูญ ลดข้อจำกัดทางการเมืองต่อการใช้อำนาจทางทหาร และการสร้างจุดหมายสำหรับการส่งกองกำลังออกไปยังภูมิภาคและพื้นที่อื่นของโลก โดยเฉพาะประเด็นที่สำคัญที่สุดคือการยกเลิกการใช้สิทธิการป้องกันตนเองร่วม (Collective Self-Defense) ซึ่งผู้เขียนได้แสดงหลักฐานของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวผ่านการเปลี่ยนแปลงในเชิงกฎหมาย

และแผนปฏิบัติการที่สำคัญ คือ การเปลี่ยนแปลง ยุทธศาสตร์ความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Strategy) แนวปฏิบัติเรื่องการป้องกันประเทศ (National Defense Program Guidelines) และ กฎหมายเกี่ยวกับความลับของรัฐ (State Secrecy Law) ในระดับปฏิบัติการมีการผ่อนปรนเกี่ยวกับการห้ามส่งออก อาวุธ และการทำให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาเป็น ไปเพื่อกิจกรรมหรือวัตถุประสงค์ทางทหารได้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่มีความอ่อนไหวมากที่สุด ในเรื่องนี้ก็คือการตีความเรื่องสิทธิป้องกันตนเองร่วม เพื่อเปิดโอกาสให้ประเทศมีบทบาทด้านความมั่นคง เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้เขียนได้ชี้ให้เห็นว่า อันที่จริงแล้วนายกรัฐมนตรีอาเบะต้องการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญมากกว่า แต่ด้วยการที่ตระหนักว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่สามารถทำได้โดยง่ายและเร็ว ดังนั้น เพื่อตอบสนองต่อนโยบาย ให้ได้ทันกับการที่ตั้งเป้าหมายไว้ นายกรัฐมนตรีอาเบะ จึงเลือกใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงการตีความรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิป้องกันตนเองร่วมแทน โดยการตีความว่า ญี่ปุ่นสามารถมีส่วนร่วมกับพันธมิตร ในประเด็นความมั่นคงได้ และผู้เขียนยังได้อธิบาย ในรายละเอียดถึงกระบวนการต่างๆ ที่นายกรัฐมนตรีอาเบะ ได้พยายามดำเนินการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการ ตีความดังกล่าว เช่น การออกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการตั้งคณะทำงาน เป็นต้น ซึ่งความพยายามดังกล่าวนี้ มีเป้าหมายไกลที่สุด คือการมุ่งไปสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ประเทศหลุดพ้นจากข้อจำกัดทางกฎหมายใน การมีบทบาทด้านความมั่นคงที่เพิ่มมากขึ้น อันเป็น เป้าหมายสูงสุดของนายกรัฐมนตรีอาเบะ ในการที่จะ ยกกระดับสถานะของประเทศตามแนวทางการปฏิรูป ลัทธิใหม่ (Revisionism)

ในบทที่ 4 ผู้เขียนประเมินว่า แม้ว่าญี่ปุ่นจะ สนับสนุนนโยบายความเป็นพันธมิตรระหว่างสองฝ่าย และนโยบาย Rebalancing ของสหรัฐในภูมิภาค แต่ความสัมพันธ์สองฝ่ายก็ไม่ได้ราบรื่น เพราะญี่ปุ่นประสบ ปัญหาการเมืองภายในหลายเรื่อง เช่น การย้ายฐานทัพ ในโอกินาวา การเจรจาเขตการค้าเสรีทรานส์แปซิฟิก (Trans Pacific Partnership : TPP) รวมถึงความกังวลใจของสหรัฐต่อแนวทาง การปฏิรูปลัทธิใหม่ (Revisionism) ของนายกรัฐมนตรีอาเบะ เป็นต้น ในด้านของความเป็น พันธมิตรด้านความมั่นคง ผู้เขียนแสดงให้เห็นว่า ญี่ปุ่นมีความ

พยายามในการทบทวนแก้ไขแผนปฏิบัติการด้านการป้องกัน ประเทศมาตั้งแต่ปี 1997 โดยการพยายามปรับความ ร่วมมือสองฝ่ายให้ทันต่อสถานการณ์เพื่อตอบสนองต่อ การโจมตีทางอาวุธ การต่อต้านการก่อการร้าย การต่อ ด้านโจรสลัด การรักษาสันติภาพ และการให้ ความช่วยเหลือเพื่อบรรเทาทุกข์และความช่วยเหลือ เพื่อมนุษยธรรม ญี่ปุ่นมีความต้องการที่จะรวมเรื่อง นโยบายความมั่นคงแห่งชาติของตนเข้าไปในนโยบาย Rebalancing และยุทธศาสตร์ทางทหารที่กว้างกว่า นั้นของสหรัฐ อย่างไรก็ตาม กระบวนการทบทวนแนว ปฏิบัติด้านการป้องกันประเทศก็ไม่ได้รับการดำเนินการ โดยราบรื่น ในเวลาเดียวกัน แม้ว่าความร่วมมือระหว่าง ญี่ปุ่นกับสหรัฐจะดูเหมือนมีความแน่นแฟ้น แต่ผู้เขียน ก็ได้อธิบายให้เห็นว่า รากฐานของความสัมพันธ์ไม่ได้ แน่นแฟ้นมากดังที่นายกรัฐมนตรีอาเบะกล่าวอ้าง รวมทั้ง ญี่ปุ่นยังมีความรู้สึกไม่มั่นใจในการประกันความมั่นคง ของสหรัฐที่มีต่อญี่ปุ่นด้วย ความกลัวการถูกละเลยจาก สหรัฐยังเป็นกระแสที่มองเห็นได้ ในขณะที่ความพยายาม ในการกระชับความสัมพันธ์กับสหรัฐของนายกรัฐมนตรี อาเบะก็ไม่ก้าวหน้า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้าเสรีฐานทัพใน โอกินาวา หรือการเจรจาเขตการค้าเสรีทรานส์แปซิฟิก ที่ได้รับการคัดค้านจากฝ่ายต่างๆ ในประเทศโดยเฉพาะ ภาคเกษตร และในประการสุดท้าย ผู้เขียนชี้ให้เห็นว่า อุดมการณ์การปฏิรูปลัทธิใหม่ (Revisionism) และ พฤติกรรมการไปเยี่ยมศาลเจ้า Yasukuni ของนายกรัฐมนตรี อาเบะ ทำให้สหรัฐเกิดความระแวงแคลงใจในความ พยายามที่จะมีอำนาจของญี่ปุ่น และมีผลทำให้ความสัมพันธ์ สองฝ่ายแย่ง เพราะเกิดความกังวลในฝ่ายสหรัฐว่า ด้วยอุดมการณ์ของนายกรัฐมนตรีอาเบะนี้แทนที่ญี่ปุ่น จะเป็นฝ่ายสนับสนุนสหรัฐ เอาเข้าจริงแล้วอาจจะกลายเป็นว่า สหรัฐเป็นผู้สนับสนุนการกลายเป็นมหาอำนาจ ทางทหาร หรือสนับสนุนนโยบายรักษาสันติภาพในแบบ ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ของนายกรัฐมนตรีอาเบะ ซึ่งสถานการณ์นี้มักจะเป็นอันตรายต่อสหรัฐมากกว่าเป็นผลดี

สำหรับบทที่ 5 ผู้เขียนก็ได้ประเมินผลของ หลักการอาเบะต่อความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับ ประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ โดยผู้เขียนแสดงความเห็นว่า หลักการ อาเบะ ชักนำให้เกิดความพยายามในการเป็นผู้นำ ในภูมิภาคของญี่ปุ่นโดยการตีกรอบ (ล้อมกรอบ) จีน

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนก็แสดงให้เห็นว่า การทูตของ นายกรัฐมนตรีอาเบะมีข้อจำกัด และแทนที่ญี่ปุ่นจะเป็น ฝ่ายล้อมกรอบจีน การณ์กลับกลายเป็นว่า การทูตของ นายกรัฐมนตรีอาเบะไม่ได้ผล แต่กลับทำให้ญี่ปุ่นเป็น ฝ่ายถูกโดดเดี่ยว โดยผู้เขียนได้ยกตัวอย่างของความ พยายามของญี่ปุ่นในการสร้างความสัมพันธ์กับ ประเทศต่างๆ ทั้งในภูมิภาคเอเชียตะวันออก เช่น เกาหลีใต้ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ประเทศสมาชิกอาเซียน และประเทศอื่นๆ นอกจากนี้ 2 กลุ่มนี้ เช่น ตุรกี ออสเตรเลีย อินเดีย เป็นต้น เพื่อปิดล้อม จีน หรือ แสวงหาพันธมิตรในประเด็นที่มีความขัดแย้ง กับจีน เช่น ข้อพิพาทเรื่องดินแดนในทะเลจีนใต้ และ ทะเลจีนตะวันออก เป็นต้น แต่ก็ดูเหมือนว่า ความพยายาม ดังกล่าวนี้ให้ผลที่จำกัด ส่งผลให้เกิดความล้มเหลว ในการแปลความสัมพันธ์ดังกล่าวไปสู่การคั่งค้างกับจีน อย่างไรก็ตาม มีประเด็นหนึ่งที่นับได้ว่ามีความก้าวหน้า นั่นคือ การที่ทั้งจีนและญี่ปุ่นยอมรับว่าปัญหาความขัดแย้ง ในทะเลจีนตะวันออกเป็นรากฐานของปัญหาความขัดแย้ง ของทั้งสองฝ่าย ซึ่งการที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับว่า มีปัญหา นี้เป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้สถานการณ์ที่ซงกั๊ง สามารถ เคลื่อนไปสู่การแสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้และมี ผลทำให้การทำงานในระดับปฏิบัติการได้รับการดำเนินการ ใหม่อีกครั้ง

สำหรับบทสุดท้ายที่เป็นบทสรุป ผู้เขียนได้เน้นย้ำ อีกครั้งถึงทิศทางนโยบายของนายกรัฐมนตรีอาเบะ ว่า เป็นแบบการปฏิรูปลัทธิใหม่ (Revisionism) และแม้ว่า “หลักการอาเบะ” จะถูกประยุกต์ใช้ในนโยบายที่สำคัญ ทั้ง 3 เรื่อง คือ นโยบายความมั่นคงและการเพิ่ม สมรรถนะให้กองกำลังป้องกันตนเอง ความสัมพันธ์กับสหรัฐ และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในเอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในลักษณะเดียวกัน แต่ผลลัพธ์ของการดำเนินนโยบายดังกล่าวก็ไม่เหมือนกัน กล่าวคือ นโยบายความมั่นคงของญี่ปุ่นมีความก้าวหน้า และเปลี่ยนแปลงไปมาก ในขณะที่ความสัมพันธ์กับ สหรัฐดูเหมือนว่า จะมีความสัมพันธ์ที่ก้าวหน้าเช่นกัน แต่ไม่ราบรื่น ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างญี่ปุ่นกับประเทศ ในเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีลักษณะ

ซงกั๊ง หรือถดถอย นอกจากนั้น ผู้เขียนยังแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้ง 3 ประการของทิศทางการดำเนิน นโยบายต่างประเทศและนโยบายความมั่นคงของญี่ปุ่น กล่าวคือ หนึ่ง การสนับสนุนคุณค่าสากล และแนวคิด เสรีนิยม แต่ก็มีอุดมการณ์ การปฏิรูปลัทธิใหม่ (Revisionism) ซึ่งขัดแย้งกับคุณค่าและแนวคิดดังกล่าว สอง การยุติระบอบหลังสงคราม โดยการตีความ ประวัติศาสตร์ใหม่ ไม่ได้ทำให้ระบอบหลังสงครามยุติลง แต่กลับเพิ่มความขัดแย้ง และสาม แม้ว่าญี่ปุ่นจะ พยายามดำเนินนโยบายที่เป็นอิสระจากสหรัฐ หากแต่ก็ยัง พึ่งพิงสหรัฐอยู่ในด้านความมั่นคงทำให้เกิดความขัดแย้งว่า ในที่สุดแล้ว ญี่ปุ่นจะพยายามเป็นอิสระ หรือต้องการพึ่งพิง สหรัฐ จากความขัดแย้งดังกล่าวทำให้ผู้เขียนสรุปว่า หลักการอาเบะไม่น่าจะนำประเทศไปสู่ทางออกของปัญหา และตอบสนองต่อความต้องการของประเทศในการสร้าง นโยบายที่สนับสนุนการมีบทบาทนำของญี่ปุ่นในภูมิภาคได้ แต่ สถานการณ์จะกลายเป็นว่า ญี่ปุ่นดำเนินนโยบายแบบที่เรียกว่า สัจนิยมที่น่าขุ่นเคืองใจ (Resentful Realism) มากกว่า

ข้อถกเถียงที่ผู้เขียนนำเสนอในหนังสือเล่มนี้ แม้ว่า จะมีได้เป็นประเด็นใหม่มากนัก แต่ก็มีคำตอบต่อเหตุการณ์ และอาจกล่าวได้ว่าเป็นประเด็นที่กำลังได้รับความสนใจ เป็นอย่างมาก นอกจากนั้น แม้ว่าเราจะเคยมีคำอธิบายต่อ การดำเนินนโยบายของนายกรัฐมนตรีอาเบะ มาบ้างแล้ว แต่การอธิบายหลักการอาเบะ และการดำเนินนโยบายต่างๆ ของเขา โดยใช้กรอบแนวคิดการเป็นผู้นำที่มีอุดมการณ์แบบ การปฏิรูปลัทธิใหม่ (Revisionism) นับว่าเป็นเรื่องใหม่ และผู้เขียนได้วิพากษ์นโยบายของนายกรัฐมนตรีอาเบะ อย่างชัดเจน และเต็มไปด้วยหลักฐานที่ละเอียดทั้งในเชิง เอกสาร ลำดับขั้นตอน และระยะเวลา ในเวลาเดียวกัน แม้ว่าผู้เขียนจะให้รายละเอียดต่างๆ มาก แต่ผู้เขียนก็เขียน ได้อย่างสั้น กระชับ อ่านเข้าใจได้ไม่ยาก โดยเฉพาะสำหรับ ผู้ที่มีความรู้พื้นฐานหรือติดตามเรื่องราวเหล่านั้นบ้าง หากสำหรับคนที่ไม่เคยรู้เรื่องนี้มาก่อน ก็อาจจะประสบ ปัญหาในการทำความเข้าใจและติดตามสถานการณ์อยู่บ้าง อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่า หนังสือเล่มนี้เป็นกาวิเคราะห์ นโยบายต่างประเทศ และนโยบายความมั่นคงของญี่ปุ่น ที่ก้าวหน้า ทันสมัยที่สุดเล่มหนึ่งในขณะนี้

หน่วยงานผู้แต่ง: คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Affiliation: Faculty of Political Science, Thammasat University

Corresponding email: mirtu06@yahoo.com

วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา

สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ห้อง 606 เลขที่ 2 ถนนพระจันทร์
เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200 โทรศัพท์/โทรสาร 022-212-422

แบบฟอร์มยืนยันการชำระค่าโฆษณา

โปรดกรอรายละเอียดให้ชัดเจนเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบ แล้วส่งมาที่ โทรสาร: 02-221-2422
เมื่อสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทยได้รับแบบฟอร์มยืนยันการชำระค่าโฆษณาแล้วจะส่งใบเสร็จรับเงินฉบับจริงให้ทางจดหมาย

รายละเอียดผู้ประสงค์ลงโฆษณา

ชื่อ-นามสกุล

หน่วยงาน /สถาบัน

หมายเลขที่ติดต่อได้สะดวก

หมายเหตุ: อัตราค่าโฆษณา โปรดระบุ.....

สำหรับหลักฐานยืนยันตัวตนที่แนบมาด้วยคือ (ต้องมีอย่างน้อย 1 ฉบับ พร้อมลงชื่อสำเนาถูกต้อง)

บัตรประจำตัวประชาชน หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

ทะเบียนพาณิชย์ ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 20)

อื่นๆ ระบุ

รายละเอียดการชำระเงิน

ได้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารไทยพาณิชย์ ชื่อบัญชี สมาคมญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย เลขที่บัญชี 235-230435-6
สาขามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)

จำนวนเงินบาท (.....)

วันที่โอน (วัน/เดือน/ปี)

เวลาที่โอน (โดยประมาณ)

หลักฐานการชำระเงิน

(พื้นที่สำหรับติดหลักฐาน สำเนาใบนำฝาก)

JSAT

แบบฟอร์มการตอบรับลงโฆษณาในวารสาร เครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา

วันที่.....เดือน.....พศ.....

ข้าพเจ้านาย/นาง/นางสาว.....

ในนามบริษัท/ห้างหุ้นส่วน/สถาบัน.....

ที่อยู่เลขที่..... หมู่ที่.....ถนน.....แขวง.....เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....โทรศัพท์.....

ยินดีให้การสนับสนุนลงโฆษณาสินค้าในวารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา jsn Journal ของสมาคมญี่ปุ่นศึกษา
แห่งประเทศไทย โดยประสงค์จะลงโฆษณา ดังนี้

รายละเอียดโฆษณา (สี)	รายปี (2 ฉบับ)	รายฉบับ (1 ฉบับ)
ปกหลังด้านนอก 4 สี เต็มหน้า	☐ 40,000 บาท	☐ 20,000 บาท
ปกหลังด้านใน 4 สี เต็มหน้า	☐ 30,000 บาท	☐ 15,000 บาท
ปกหน้าด้านใน 4 สี เต็มหน้า	☐ 20,000 บาท	☐ 10,000 บาท
ด้านใน 4 สี เต็มหน้า	☐ 16,000 บาท	☐ 8,000 บาท
ด้านใน 4 สี ครึ่งหน้า	☐ 10,000 บาท	☐ 5,000 บาท
ด้านในขาวดำ เต็มหน้า	☐ 6,000 บาท	☐ 3,000 บาท
ด้านในขาวดำ ครึ่งหน้า	☐ 4,000 บาท	☐ 2,000 บาท
รวมเป็นเงิน บาท(ตัวอักษร)	

โดยจะจัดส่งไฟล์ข้อมูล/อาร์ตเวิร์ค เพื่อจัดพิมพ์โฆษณาผ่านทาง Email: และชำระเงินภายในวันที่.....
เดือน พ.ศ โดยโอนเข้าบัญชีของสมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย ดังรายละเอียดบัญชีด้านล่างนี้

ชื่อบัญชี สมาคมญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย เลขที่บัญชี 235-230435-6 ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (บางเขน)

กรุณาแนกเอกสารหลักฐานเอกสารการโอนเงินมาที่ นางสาวสุภิญญา วงสาโสม สมาคมญี่ปุ่นศึกษาแห่ง
ประเทศไทย ห้อง 606 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เลขที่ 2 ถนนพระจันทร์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ
10200 โทรศัพท์/โทรสาร 022-212-422 Email: japanwatchthailand@gmail.com

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน/สถาบัน.....